

У числі № 3 «Моста» за цей рік уже було повідомлення, що 23 січня 2010-го новостворений український спортивний клуб «Діаспора» влаштував футбольний турнір у спортивному комплексі Rink City (Mississauga). Як заявили організатори, метою цього заходу було згуртування української спортивної громадськості в зимовий період, а також заохочення глядацької аудиторії.

Про результати турніру кореспондент «Моста» розмовляв зі співзасновницею клубу «Діаспора» Мартою Гугою.

— **Пані Марто, нам відомо, що команди було поділено за віковими категоріями на три групи. Назвіть, будь ласка, команди-учасниці та переможців у кожній групі.**

— Із задоволенням. Першу групу — Youth Division — представляли гравці СТ «Україна» (тренер Ярослав Сметана), команди Islington Rangers A, Islington Rangers B, Islington Rangers C (тренер



Марта Гуга, Крис Чупіль



Ігровий момент турніру



Дмитро Мартинюк, Богдан Липка, Ігор Бокій

## Футбольний турнір за Кубок СК «Діаспора»

Ігор Прокіпчук). Звання «Найкращий воротар» у цій групі виборов Матвій Прокіпчук (IR A). Десять голів, які забив у ворота суперників Максим Голватий (IR A), зробили його «Найкращим бомбардиром», а «Найкращим гравцем» визнано Якова Сметану (СТ «Україна»).

У групі Open Division грали команди «Діаспора» (тренери Петро й Андрій Чупілі), СТ «Україна» (тренер Андрій Бабляк), Ukraine United-Свобода (тренер Юрій Глива),

Millennium (тренер Зеновій Зварич). Нагороди в цій групі розподілилися таким чином: «Найкращий воротар» — Горан Велімірович (Millennium), «Найкращий бомбардир» (10 голів) — Микола Войцеховський (Ukraine United-Свобода), «Найкращий гравець» — Албен Вудкелі («Діаспора»). І, нарешті, у групі Old Boys змагалися команди Ukraine United-Свобода (тренер Володимир Коваль), СТ «Україна» (тренер Богдан Липка), «Славутич» (тре-

нери Ярослав Деркач і Роман Гіль), «Сокіл» (тренер Андрій Ярошенко). Відзначено було таких гравців: «Найкращий воротар» — Петро Писанюк (СТ «Україна»), «Найкращий гравець» — Володимир Коваль (Ukraine United-Свобода), «Найкращий бомбардир» — Дмитро Ткаченко (10 голів, Ukraine United-Свобода).

— **Хто судив матчі?**  
— Як і було заявлено напередодні турніру, судьями змагань стали арбітри національної категорії

України Ігор Бокій і Дмитро Мартинюк, а також ліцензований арбітр міста Торонто Богдан Липка.

— **Хто ж став переможцем у командному залуку?**

— Серед дитячих команд першість вибороли футболісти Islington Rangers A, а серед дорослих — в обох номінаціях володарями кубків стали представники команди Ukraine United-Свобода, отримавши у тимчасову власність (тому що вони є перехідними) красені трофеї.

— **Чи все заплановане вдалося?**

— Удалося не все, оскільки існувало обмеження в часі оренди приміщення, обмеження в кількості футбольних полів, що не

дало змоги вмістити всіх охочих узяти участь у турнірі, а таких було чимало. І тому зараз перед нами, як організаторами, постало завдання знайти спортивні зали з більшою площею. Але, загалом, ми задоволені організацією турніру. І надзвичайно вдячні нашим спонсорам: Крисові Чупілю (Toronto Appliance Services), Богданові Масляниці (ABM Mechanical), власникам компанії Bloor Travel і працівникам закладу масової інформації, які допомогли висвітлювати перегі турніру: Юрію Кусю (радіо «Міст»), Інні Кручек (тижневик «Міст»), Ірині Корпан і Геніку Березовському (телепрограма «Світогляд»).

Розмовляв Роман Журба

■ ІВАН ЯРЕМКО

Напередодні цьогогорічної олімпіади у Ванкувері (Канада) редакція «Моста» вирішила подати коротку історію найбільших зимових змагань планети.

➤ **Шамоні (Франція), 25 січня — 5 лютого 1924 р.**

294 учасники (13 жінок) із 16 країн світу. 14 комплектів медалей у шести видах спорту: лижні перегони, стрибки з трампліна, фігурне катання, біг на ковзанах, бобслей, гокей. Показові виступи — гонка військових патрулів і керлінг.

Засновник сучасних Олімпійських ігор барон П'єр де Кубертен одразу після перших Ігор 1896 року в Афінах запропонував проводити ще й зимові ігри. Але до реалізації цієї ідеї прийшли аж 1924 року, та й під назвою «Тижень зимового спорту». Хоча деякі змагання із зимових видів спорту проходили під час літніх Олімпійських ігор: 1908-го в Лондоні глядачі стали свідками змагань фігуристів, 1920 року до фігурного катання долучився гокей. Та тільки змагання 1924 року отримали перший номер зимових Ігор. На них героєм став норвежець Торлейф Хауг, який зібрав чималий ужинок — «золото» в гонках на 18 та 50 км, лижному двоборстві і бронзову медаль у стрибках із трампліна. На цих Іграх дебютувала 11-річна Соня Хені, яка в майбутньому

стане легендою світового фігурного катання.

➤ **Сент-Моріц (Швейцарія), 11—19 лютого 1928 р.**

491 учасник (27 жінок) із 25 країн світу. 14 комплектів медалей у семи видах спорту. Показові виступи — знову гонка військових патрулів на 28 км. Сент-Моріц отримав право проведення зимових Ігор доволі випадково. Оскільки літні Олімпійські ігри проходили в Амстердамі (Голландія), то зимові вирішили віддати цій країні, але голландці несподівано відмовилися. Тоді вибір припав на альпійське містечко Сент-Моріц, де були непогані спортивні бази. Уперше змагання проводили на висоті понад 1 800 м, тому організатори збудували медичний павільйон. А от із погодою не вгадали: відлига не дозволила провести змагання ковзанярів на 10 тис. м і виявити переможців.

У гокейному турнірі взяло участь 11 команд, але жодна не могла створити бодай якийсь опір канадцям, які виграла у Швеції — 11:0, Швейцарії — 13:0, та Великої Британії — 14:0, і стали триразовими олімпійськими чемпіонами. Повторив свій успіх у фігурному катанні швед Гіліс Графстрем, який також став триразовим олімпійським чемпіоном, а через чотири роки додав до своєї колекції олімпійських нагород ще й срібло та став, таким чином, єдиним фігуристом, який чотири рази піднімався на п'єдестал пошани. Львів представляв лижник Францішек Кава,

## Історія зимових Олімпіад

який брав участь у лижних перегонах на 50 км і прибіг на фініш 27-м.

➤ **Лейк-Плесид (США), 4—13 лютого 1932 р.**

252 учасники (21 жінка) зі 17 країн світу. 14 комплектів медалей у шести видах спорту. Показові виступи — гонка жінок на ковзанах, керлінг і перегони на собачих нартах. Через віддаленість Америки й дорожнечу проїзду на зимові Ігри приїхало мало спортсменів, а майже половину всіх учасників склали представники США й Канади.

Організатори зіштовхнулися з проблемою теплої зими та змушені були завозити сніг вантажівками, а для фігуристів і гокеїстів збудували криті арени. Змагання з бобслею довелося проводити вже після офіційного закриття Ігор. Друге перемогла у фігурному катанні норвежка Соня Хені, але вона так і залишилася наймолодшим олімпійським чемпіоном: у день фінального виступу їй було 19 років і 308 днів. Найстаршим чемпіоном став американець Джей О'Брайн, якому минуло 49 років. Ще один американський бобслеїст Едуард Іган у складі двійки теж став переможцем, установивши неповторне досягнення: він — єдиний спортсмен в історії Олімпіад, який був олімпійським чемпіоном літніх і зимових Ігор. 1920 року в Антверпені Іган переміг у боксерському турнірі у вазі до 79,4 кг, а тепер став і зимовим чемпіоном. Гокейний

турнір зібрав лише чотири команди, які провели змагання у два кола й визначили призерів — Канада, США, Німеччина, а четвертою стала команда Польщі. У її складі виступало троє львівських гокеїстів — Казимир Соколовський, Роман Сабінський і Альберт Мауер, а ще один гравець, Володимир Кригер, народився в Катеринославі (тепер — Дніпропетровськ).

➤ **Гармаш-Партенкірхен (Німеччина), 6—16 лютого 1936 р.**

646 учасників (80 жінок) із 28 країн світу. Розіграно 17 комплектів медалей у семи видах спорту (додався гірськолижний спорт). Показові виступи — гонка військових патрулів, місцева німецько-австрійська грана льоду, метання снаряда по льоду на дальність та в ціль. Німеччина добре підготувалася до Ігор і з розмахом збудувала всі спортивні об'єкти. Водночас на багатьох готелях було вивішено транспаранти «Не для євреїв», які зняли тільки після втручання представників МОК. Щоб умиротворити чиновників Міжнародного олімпійського комітету, канцлер Німеччини Гітлер навіть дозволив виступити своєї країни єврею Руді Болу.

Однак Ігри й так викликали чимало нарікань, і багато спортсменів різних країн їх бойкотувало, зокрема, чемпіони попередніх Ігор — французькі фігуристи

Андре та П'єр Брюне й американський ковзаняр Джон Ші. Знаменита Соня Хені здобула своє третє олімпійське «золото», і привітати її на лід вийшов сам Адольф Гітлер.

Знову трійка львівських гокеїстів узяла участь в олімпійському турнірі — Казимир Соколовський, Роман Ступницький і Владислав Лемішко. А восьмиразовий чемпіон Румунії у фігурному катанні, студент Чернівецького університету Роман Турушанко був першим українцем у цьому виді спорту в олімпійських змаганнях.

➤ **Сент-Моріц (Швейцарія), 30 січня — 8 лютого 1948 р.**

669 спортсменів (77 жінок) із 28 країн світу. 22 комплекти медалей у 8 видах спорту. Показові виступи — гонка військових патрулів, зимове п'ятиборство (лижне гонка, стрільба, швидкісний спуск, фехтування, кінні скачки). Після світової війни в Європі важко було знайти країну, яка б не постраждала у воєнний лихолітні. Вибір випав на швейцарський Сент-Моріц, де 20 років до того відбулися ІІ зимові Ігри. Цікавою стала одна відмінність: на плакатах, присвячених Олімпіаді-1928, написи було зроблено німецькою мовою, а 1948-го — французькою. Після війни німецька не користувалася популярністю. А Німеччину та Японію до участі в Іграх не запросили.

Серед учасників змагань було чимало спортсменів, які брали участь в Олімпіаді ще до війни. У стрибках із

трампліна срібну нагороду здобув чемпіон 1932 й 1936 рр. Біргер Рууд, який воював проти нацистів, пережив арешт і переслідування. Швейцарці здивували технічною новинкою: уперше в історії Ігор на стадіоні було встановлено величезний хронометр, який автоматично вмикався за сигналом стартера й зупинявся в момент фінішу.

У складі гокейної команди Польщі виступав колишній львів'янин, гравець передвоєнної «Погоні» Мечислав Палюс.

➤ **Осло (Норвегія), 14—25 лютого 1952 р.**

732 спортсмени (108 жінок) із 30 країн світу. 22 комплекти медалей у восьми видах спорту. Показовий вид спорту — гокей із м'ячем (бенді). Нарешті МОК узяв до уваги, що лідерами світового зимового спорту є спортсмени скандинавських країн, і право провести Олімпіаду надав Норвегії, представники якої були найкращими на попередніх зимових Іграх. Норвежці радо взялися за організацію популярних змагань і вирішили провести їх в Осло. Уперше зимові Ігри проходили не в курортних містечках, а в столиці. Було збудовано новий зимовий стадіон, реконструйовано трамплін, споруджено сучасну бобслейну трасу. Гокейний турнір знову виграла Канада, і, як виявилось згодом, це був останній успіх Канади у XX ст., наступну перемогу батьківщина гокею здобуде аж 2002 року.

(Далі буде)